

7 не. Защото сиромасы-тъ всякога имате  
сѣсь себе си, и когато щете можете да  
имѣ сторите добро; мене обаче всякога  
8 имате. Това което можаше тя го стори;  
прѣдвари да помаже съ миро тѣло-то ми  
9 за погребеніе. Истинѣ ви казувамъ: Дѣто  
че ся проповѣда това евангеліе по всич-  
кій-тъ свѣтъ, и това което стори тя, ще  
ся казува за споменъ неинъ.

10 Тогазъ Іуда Искаріотскій, единъ отъ  
дванадесетъ-тъ, отиде при първосвящен-  
11 ницы-тъ, да го прѣдаде тѣмъ. И тѣ като  
чухъ възрадувахъ ся; и обѣщахъ ся да  
му даждъ сребро; и търѣше какъ да го  
прѣдаде на сгодню врѣме.

12 И въ първыи-тъ денъ на бесквасны-тъ  
хлѣбове, когато коляхъ жертвы на пасхъ-  
тѣхъ, казувахъ му ученицы-тъ му: Дѣ ищешъ  
да идемъ и да приготвимъ да ядешъ па-  
схъ-тѣхъ? И проважда двама отъ ученицы-  
13 тѣ си, и казува имъ: Идѣте въ градъ-тъ;  
и ще вы сръщне чловѣкъ който носи  
14 кърчагъ съ водѣ; идѣте вслѣдъ него. И  
дѣто влѣзе, речѣте на стопанинъ-тъ на  
тѣзи кѣмъ: Учитель-тъ казува: Дѣ е  
житалища-та, дѣто ще ямъ пасхъ-тѣхъ съ  
15 ученицы-тъ си? И той ще ви посочи гор-  
нищъ голѣмъ, постланъ, готовъ; тамъ  
16 ни пригответе. И излѣзохъ ученицы-тъ  
му, и дойдохъ въ градъ-тъ, и намѣрихъ  
както имъ рече, и приготвихъ пасхъ-тѣхъ.

17 И като станъ вечеръ, дойде съ два-  
18 надесетъ-тъ. И когато сѣдѣхъ на трѣпе-  
жъ-тѣхъ и ядѣхъ, рече Іисусъ: Истинѣ ви  
казувамъ: Единъ отъ васъ ще мя прѣдаде,  
19 който яде съ мене. А тѣ начинъхъ да скър-  
бятъ, и да му казувать единъ по единъ:  
20 Да ли съмъ азъ? и другъ: Да ли съмъ азъ? А  
той отговори и рече имъ: Единъ отъ два-  
надесетъ-тъ е, който затопява съ мене въ  
21 блюдо-то. <sup>ж</sup>Сынъ чловѣческій отхожда,  
както е писано за него; но тежко и горко  
на тогози чловѣка, чрѣзъ когото Сынъ че-  
ловѣческій ся прѣдава; добръ бы было за  
тогози чловѣка, ако не бѣ ся родилъ.

22 И като ядѣхъ, зѣ Іисусъ хлѣбъ, и  
като благослови, прѣломи та имъ даде,  
и рече: Земѣте, яждте; това е тѣло-то  
23 мое. И зѣ чашъ-тѣхъ, благодари и даде имъ;  
24 и пихъ отъ нѣкъ vessels. И рече имъ:  
Тая е моя-та кръвь на новыи-тъ завѣтъ,  
25 който ся за мнозина излива; Истинѣ ви  
казувамъ, че нѣма вече да пихъ отъ плодъ-  
тъ на лозъ-тѣхъ, до онзи день, когато го  
пихъ ново въ царство-то Божіе.

26 И като испѣхъ пѣснь, излѣзохъ на го-  
27 рѣ-тѣхъ Елеонскъ. И казува имъ Іисусъ:  
Всина вы ще ся соблазните въ мене тѣзи

нощъ; защото е писано: <sup>ж</sup>Ще поразѣхъ  
пастырь-тъ, и ще ся распрѣснѣтъ овцы-тъ.”

28 Но подиръ въскрєсєніе-то си ще вы прѣдъ-  
29 варѣхъ въ Галилеѣ. <sup>а</sup>А Петръ му рече:  
И всичкы ако ся соблазнятъ, азъ обаче  
30 не. И казува му Іисусъ: Истинѣ ти казу-  
вамъ, че днесъ, тѣзи нощъ, прѣди да пѣе  
пѣтель-тъ дваждъ, тѣ три пакъ ще ся отъ-  
31 речешъ отъ мене. А той още повече ка-  
зуваше: Ако стане нужда и да умрѣ съ  
тебе наедно, нѣма да ся отрѣжъ отъ тебе.  
Подобно казувахъ и всичкы-тъ други.

32 И идувать на едно мѣсто което ся ка-  
зуваше Геосиманія; и казува на ученицы-  
тѣ си: Сѣдѣте тука, доклѣ ся азъ помолихъ.  
33 И зема съсь себе си Петра и Іакова и  
Іоанна, и начинъ да ся ужасава и да тѣ-  
34 жки; И казува имъ: Прискърбна е душа-  
та ми до смъртъ; постоите тука, и будни  
35 бѣждѣте. И щомъ позаминъ малко, паднѣхъ  
на земѣ-тѣхъ, и моляше ся, ако е възмо-  
36 жно да замина отъ него <sup>тоиз</sup>и часъ; И  
думаше: <sup>а</sup>Авва, Отче; <sup>в</sup>на тебе е всичко  
възможно; замини мя съ тѣзи чашъ;  
37 <sup>но</sup> не което азъ ищъ, но което ты. Вра-  
ща ся и намѣрува ги заспали; и казува  
на Петра: Симоне, спишь ли? не можѣ  
38 ли единъ часъ да постоишь буденъ? Бѣ-  
те и молѣте ся, да не бы въ искушеніе  
да влѣзете: <sup>г</sup>духъ-тъ е бодръ, а плѣтъ-  
39 та немощна. И пакъ отиде та ся помоли,  
40 и рече песто-то слово. И когато ся вѣр-  
нѣхъ, намѣри ги пакъ заспали, защото о-  
чи-тъ имъ бѣхъ отегнѣли, и не знаехъ  
що да му отговорятъ.

41 И идуга третій пакъ и казува имъ:  
Снѣте отъ сега и почивайте; доста е:  
<sup>д</sup>дойде часъ-тъ; ето, прѣдава ся Сынъ  
чловѣческій въ рѣцѣ-тъ на грѣшници-  
42 тѣхъ. <sup>е</sup>Станѣте, да идемъ; ето, тойзи кой-  
то мя прѣдава приближи.

43 И тутакси, още като говорѣше, дойде  
Іуда, който бѣше единъ отъ дванадесетъ-  
тѣхъ, и съ него народъ много съ ножове и  
сопы, отъ първосвященницы-тъ и книж-  
44 ницы-тъ и старѣйшины-тъ. А тойзи кой-  
то го прѣдаваше бѣше имъ далѣ знакъ,  
и рекъ: Когого цѣлуишъ, той е; уловѣте  
45 го и заведѣте го съ приназваніе. И ко-  
гато дойде, тутакси пристѣпни при него;  
и казува: Равви, Равви; и цѣлуишъ го.  
46 И тѣ турихъ на него рѣцѣ, и уловихъ  
47 го. А единъ отъ прѣдстоящы-тъ излѣкнѣхъ  
ножъ-тъ си, и удари рабъ-тъ първосвя-  
48 щенниковъ, и отсѣче му ухо-то. И <sup>от</sup>от-  
говори Іисусъ и рече имъ: Както на раз-  
бойникъ ли излѣзохте съ ножове и сопы  
49 да мя уловите? Всякой день бѣхъ при

е Втор. 15; 11.

е Мат. 26; 14. Лук. 22; 3, 4.

д Мат. 26; 17. Лук. 22; 7.

е Мат. 26; 20 и др.

жс Мат. 26; 24. Лук. 22; 22.

з Мат. 26; 26. Лук. 22; 19. 1

Кор. 11; 23.

и Мат. 26; 30.

і Мат. 26; 31.

к Зах. 13; 7.

л Гл. 16; 7.

м Мат. 26; 33, 34. Лук. 22;

33, 34. Иоан. 13; 37, 38.

н Мат. 26; 36. Лук. 22; 39.

иоан. 18; 1.

о Иоан. 12; 27.

п Рим. 8; 15. Гал. 4; 6.

р Евр. 5; 7.

с Иоан. 5; 30. 6; 38.

т Рим. 7; 23. Гал. 5; 17.

у Иоан. 13; 1.

ф Мат. 26; 46. Иоан. 18; 1, 2.

х Мат. 26; 47. Лук. 22; 47.

иоан. 18; 3.

ц Мат. 26; 55. Лук. 22;

52.